

Teatret Vårts personale høsten 1996

KUNSTNERISK:

Teatersjef: Morten Borgersen
Dramaturg: Ulla Backlund
Skuespillere: Stein Grønli
Turid Gunnes
Gøril Haukebø
Janne Kokkin
Arl Martinsen
Henrik Mestad
Turi Tarjem
Bjørnar Teigen
Vivi Sunde
Randolf Walderhaug

ADMINISTRASJON:

Økonomisjef: Borghild Rosvoll
Produksjonsleder/
teknisk leder: Halvard Fiksdal
Informasjonsleder: Bergljot Engeset
Salgsleder: Rolf-Inge Pedersen
Billettsekretær: Henny Hernes
Amatørteaterleder: Eldrid Karin Larsen
Admin. konsulent: Mary Farstad
Admin. sekretær: Evy Johannessen
Kafé: Hardis Hernes

TEKNISK AVDELING:

Inspisient: Bjørn Kalvatvik
Rekvisitør: Bergljot Rørvik
Verksted/teknikere: Lars Langset
Leif Rosvoll
Mathias Hammerø
Lysmester: Finn Landsperg
Systue: Åshild Mjåseth (leder)
Gerd G. Austnes
Sivilarbeider: Rune Bruteig

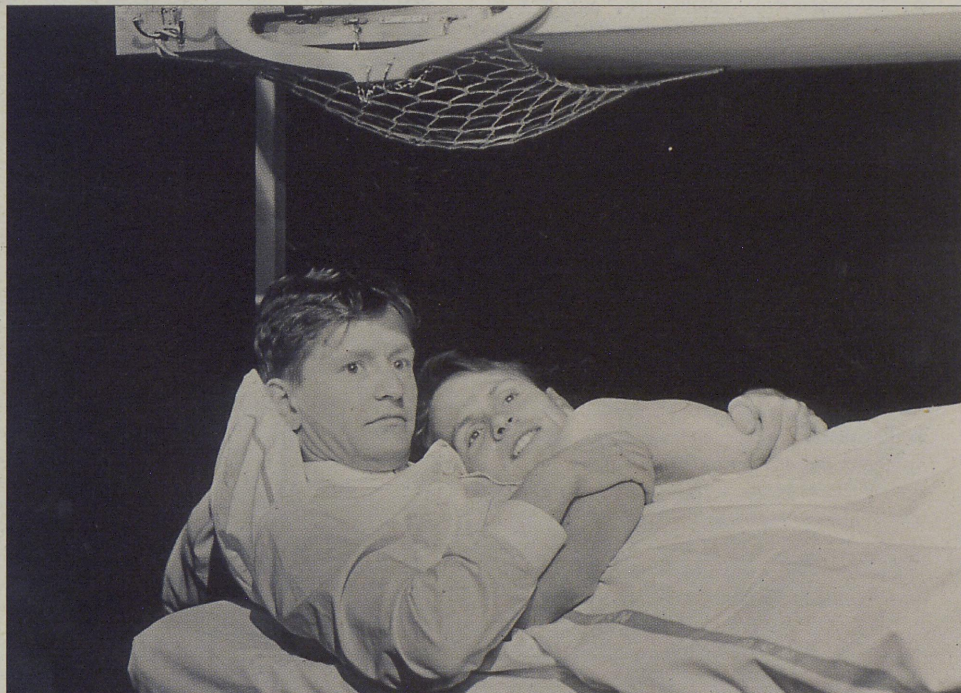
NBR Depotbiblioteket

98sd 09 969

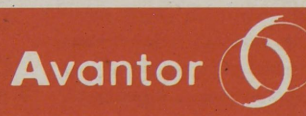
*kommer en eller flere
plasser eller gater i dette
landet til å bære Agnar
Mykles navn. Det vil bli
en serie pinlige
seremonier, fulle av
bortforklaringer og lett
nedlatende omskrivninger
av historien. Få – om
noen – har så inngående
og beundrende beskrevet
og besunget det samfunn
de springer ut av. Og
ingen har opplevd at deres
verk er blitt så nådeløst
avvist av det samme
samfunn.»*

ANDERS HEGER
(Agnar Mykle og Norge -94)

Ask og Balder: Henrik Mestad og Bjørnar Teigen (Foto fra prøve)

– Det naturlige valg før
og etter forestillingen
ligger ved resepsjonen i
Alexandra Hotel.

«Teatret Vårt»

AS REGIONTEATRET
I MØRE OG ROMSDAL

Sesongen 1996-1997

«Teatret Vårt»

Teatret Vårt ble startet i 1972, og er landets nest eldste regionteater. I 1997 feirer vi 25-års jubileum, med flere spennende oppsetninger på programmet. Som et regionalt teater har Teatret Vårt turneansvar for hele fylket. Men Teatret Vårt er også et nasjonalt teater som henter skuespillere fra andre teatre – og som gjestespiller på andre scener. I "Lasso rundt fru Luna", som kun spilles i teaterhuset i Molde, tar vi imot publikum fra hele landet.

Teatret Vårt har utarbeidet en spesiell formidlingsmodell og etablert – pr i dag – 12 prosjektkommuner; det vil si kommuner som går inn i et forpliktende samarbeid med teatret, og som til gjengjeld får et mer rikholdig teatertilbud og hyppigere besøk. Med dette håper vi å kunne nå ut til et større publikum; spesielt barn og unge.

Teatret Vårt har en egen amatørteateravdeling som betjener små og store grupper og lag med kurs, instruksjon, lån av teknisk utstyr, kostymer, manuskript etc.

Kjære publikum

"Jeg skrev om livet fordi jeg holder av det, fordi jeg til tider er avsyndig av kjærlighet til det" sa Agnar Mykle i sin tid om det å være forfatter.

Med disse ordene ønsker vi velkommen til høstens urpremiere.

Det er en stor begivenhet når Agnar Mykles verden for første gang dukker opp på en scene. En urpremiere er en spennende og følsom satsing for et teater. Det er å være gjendiktere og trollmenn for aller første gang og spesielt med et slikt stoff som alle har forventninger til og oppfatninger om.

Dette teaterprosjektet er en reise på svært mange måter.

Det er kan hende Mykles reise i sitt eget liv. Det er Ask Burlefots reise i sitt liv. Det er vår reise i å forstå og skape dette univers. Og ikke minst er det en reise for publikum. For første gang skal dere på turne. Når vi nå henter alle hit til teaterhuset i Molde. Til en totalteater-opplevelse, hvor det å gå i teatret blir noe annet, enn ellers. I buss fra hele fylket, med fly og teatertog fra landet forøvrig, må dere gi dere ut i Asks fotspor.

Vi byr på foredrag, diskusjon, utstilling, konkurranse med bokpremier, litterære matineer, sosialt samvær, møte med skuespillerne og omvisning i teatret – i tillegg til å se forestillingen i et nytt og annerledes teaterrom.

Litteratur på scenen

I russisk, amerikansk og europeisk teater har det å dramatisere de store diktere fra litteraturen en lang og omfattende tradisjon og har ført til at scenens verden modig klatrer inn på den store litteraturens domener i en spennende dialog.

I Norge har ikke dette vært helt "stue-rent". Det "mest fornemme" har liksom vært at nye skuespill måtte være originale. Dessuten hersker det mange vedtatte myter og konvensjoner om hva som er et teaterstykke og hva som er en roman.

Mykle var teatermann. Musikalsk, språklig, dramaturgisk, episk og med nesten en slags magisk assosierende verden. Det å dramatisere betyr å skape en ny historie. Å måtte velge bort. Å tenke praktisk teater, men å ha en visjon. Og det betyr å tørre å skuffe dem som har sitt eiendomsforhold til visse passasjer eller personer i en bok.

Et land i puberteten

Det finnes vel ikke noe mer norsk enn Agnar Mykles "Lasso rundt fru Luna". Mykle selv sier at boka er et stykke Norge, om et land i puberteten. Om en ung nordmanns vandring over jorden, om hans usikkerhet og famlende lengsel, om hans bylt av skjensel og hans drøm om ry. Småbyen, opprørstrangen, utferdsbehovet, det å skulle bli bekreftet og sett, behovet for ømhet, oppdagelsen av seksualitet er områder som vi alle kan identifisere oss med. Å lese boka som ung gir en form for gjenkjennelse og å lese den i voksen alder en helt annen. Som kvinne og som mann leser man nok også dette stoffet forskjellig?

I vår enorme frihet idag, finnes tilsynelatende ingen tabuer og grenser. Men det spørs om vi allikevel ikke befinner oss i en følelsesmessig puberteten. Når det kommer til kjernen, som er vår evne til tilknytning til et annet menneske. Om dette sier Ask Burlefot: "Mennesket, det er alt det usagte. Summen av det usagte, hvor stor er den?" Ja, hvor stor er den?

Menneskets ensomhet

"Jeg måtte til verdens ende, drepe dragen og løfte verdens dør av hengslene", sier Ask. "Men verdens ende er bare halveis, resten av veien er å vende tilbake." Tilbake til utgangspunktet.

For å forsøke å forstå det som formet og preget en, alt man gjenkjenner og er villig til å vedstå seg. "Bare den mann som behersker sin angst, kan forstå den", sier Ask. "Og alle mennesker på jorden er fanget i lengselen etter hendenes innside." Det var derfor jeg startet mitt arbeid med denne dramatiseringen.

Asks drøm er å lage en symfoni, en helhet: Sangen om friheten. Men han klarer bare å lage en rapsodi: Lasso rundt fru Luna. En rapsodi er bare fragmenter, bruddstykker og inneholder ofte velkjente tema. Asks rapsodi er like fragmentarisk som livet hans hittil har vært og som livene våre ofte kan føles. For Ask er musikken hans ordløse måte å gjøre opp med en bror, som han sviktet. Og det er bare broren som kan godkjenne om musikken er god nok.

Asks reise er en prosess for å begrunne sin oppførsel og rettferdiggjøre de valg han har tatt og de drømmer han har knust. Hans store dilemma er motsetningen i ham mellom begjær og kjærlighet, som for ham synes uforenelige. Og som derfor kanskje gjør at han ikke evner å knytte seg til noen. Ask er seg selv nok og i slekt med Peer Gynt, mente Mykle selv.

"Min tid forlangte å få se mitt pass og ta mine fingeravtrykk. Men jeg hadde en skjult identitet. Min tid kroppsvisiterte meg. Den oppdaget ikke min ømhet. Kjærligheten er noe som andre ikke vet om. Kjærligheten er en ensom ting" sier Ask og gir dermed et konsentrat av seg selv og sine erfaringer.

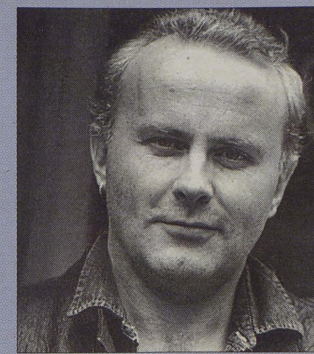
Vi forteller historien, slik Mykle gjorde, gjennom Asks øyne. Vi moraliserer ikke.

"Jeg ser ikke på Ask som en helt, men som et kjempe menneske. Jeg lar ham hamre på hjertedøren til mine lesere som det ubehagelige vesen et levende, ulykkelig nutidsmenneske er." sier Mykle.

Går det an å kaste en lasso etter månen? Har det noen hensikt å hige etter det uoppnåelige? Har vi noe annet valg?

God fornøyelse!

Morten Borgersen
instruktør, dramatiker og teatersjef

Morten Borgersen

«Det burde stå en statue av Agnar Mykle på Oslo Sentralbanestasjon for at alle de unge pikene som går av toget kan se han som har beskrevet mennene de skal møte»

VIGDIS HJORT

«Jeg vil gjerne bekjenne at få norske romaner har gjort så dypt inntrykk på meg som «Lasso rundt fru Luna». Hvorfor? Jeg tror det må komme nettopp av dette at dikteren med slik en merkelig kraft levendegjør både den unge mann, 20-åringen som sådan, og den unge mannen, individet Ask Burlefot. Alt anskueliggjort med en glitrende blanding av alvorlig munterhet og muntert alvor».

PHILIP HOUM
(Ask Burlefot og vi -57)

Lasso rundt fru Luna

Av: Agnar Mykle
Dramatisering og regi: Morten Borgersen
Scenograf: Åse Hegrenes
Musikk: Egil Monn Iversen
Masker: Line G. H. Grønli
Koreografi: Sadona Mathiassen
Lys: Finn Landsperg

Inspisient: Bjørn Kalvatsvik
Rekvisitør: Bergljot Rørvik
Sufflør/tekniker: Rune Bruteig/Kristin Skiftun
Scenetekniker: Leif Rosvoll

Fotograf: Harald Sæterøy
Program: Morten Borgersen
(ansv.utgiver)
Bergljot Engeset
Rolf-Inge Pedersen

Musikken er
innsplittet av:
Hjalmar Kvam
Tor Erik Langset
Sidsel Scheen
Kari Stokke
Lena Rist-Larsen

Plakat: George Barsgård
Trykk: EKH trykk as, Molde

Dekor og kostymer er produsert i teatrets verksteder.

Konsulenter: Liv Anne Øveraas
(Maling og patinering av dekorasjon)
Anders Heger
(Bakgrunnsmateriale)
Rune Bruteig
(Dialektkonsulent)
Anni Kari Pedersen
(Dialektkonsulent)
Lillian Jensen
(Dialektkonsulent)

Vi takker våre samarbeidspartnere:
Den Norske Bokklubben, Verdens Gang, Hotel
Alexandra, NSB, Norsk Jernbaneklubb, Braathen
SAFE og Agnar Mykles arvinger v/Arne Mykle.

Forestillingen varer i ca 3 timer.
Pause etter 1. akt. Lyddopptak og fotografering er ikke
tillatt under forestilling. Vennligst slå av mobiltelefo-
ner og personsøkere.

Forestillingen utspilles i 1936-37, mens togscenene og
siste scene foregår i 1950.

Urpremiere 6. oktober 1996 i Molde.

Agnar Mykle

*«Jeg er uten tvil en
opprører, på jakt etter en
visjon av den
menneskelige frihet»*

AGNAR MYKLE

Gunhild og Ask: Turid Gunnes og
Henrik Mestad (Foto fra prøve)

Ask og Siv: Henrik Mestad og
Janne Kokkin (Foto fra prøve)

De som er med

Ask Burlefot: HENRIK MESTAD
Balder, hans bror: BJØRNAR TEIGEN
En mann på
stasjonen: RANDOLF WALDERHAUG
Gyda Burlefot,
Asks mor: GØRIL HAUKEBØ
Trond Burlefot,
Asks far: ARIL MARTINSEN
Rektor, Rex: STEIN GRØNLI
Jo, hjelpelærer: RANDOLF WALDERHAUG

Herr Zebedeussen,
vaktmester: ARIL MARTINSEN
Gunnhild,
nattstjernen: TURID GUNNES
Tora, hennes
venninne: GØRIL HAUKEBØ
Gunnhilds fetter: ARIL MARTINSEN
En løytnant: STEIN GRØNLI
Dalaker, bestyrer: STEIN GRØNLI
Siv, dukken i gresset: JANNE KOKKIN

*«Til spaltningen mellom
kunstens frihet og
arbeidets tvang svarer en
spaltning i Asks driftsliv
mellom ømhet og
sanselighet, mellom en
platonisk og en kjødelig
kjærlighet. I sitt forhold
til kvinner er Ask splittet
mellom en sanselig og en
romantisk draging,
mellom seksuell attrå og
madonnadyrking»*

ØYSTEIN ROTTEM
(Lyst-lesninger -96)

Skuespillerene

Til høstens storsatsing "Lasso rundt fru Luna" har Teatret Vårt hentet skuespillere fra Oslo, Bergen og Trondheim.

Henrik Mestad – Ask Burlefot – kommer fra Nationalteatret og Teatret på Torshov, der han har hatt flere større roller. Han har også skrevet sin egen soloforestilling og gjort seg bemerket på fjernsynskjermen – ikke minst i serien "Vestavind". Henrik Mestad er 32 år, og gikk ut av Statens Teaterhøgskole i 1991.

Også Ask Burlefots kvinner Gunnhild: Turid Gunnes og Siv: Janne Kokkin har utdannelsen sin fra Statens Teaterhøgskole. Etter eksamen havnet Turid Gunnes på Den Nationale Scene i Bergen. Der har hun vært både en myndig tante Sofie i "Folk og røvere i Kardemommeby" og "Huskorset" i Brødrene Østermanns Huskors. Fjernsynspublikum fikk møte henne som den psykisk utviklingshemmede unge piken i "Liv" i 1994, og i fjernsynsfilmene "Frieren" – sammen med Jan Grønli – våren 1996.

Janne Kokkin kommer fra Trøndelag Teater, men hun har også vært ved Telemark Teater og Det Norske Teatret. På Trøndelag Teater har hun spilt flere kjente Falkberget-kvinner: Gunnhild i "Den fjerde nattevakt" og tittelrollen i "An Magritt". I 1995 var Janne Kokkin nominert til Amandapris for sin rolle i filmen "Mørketid".

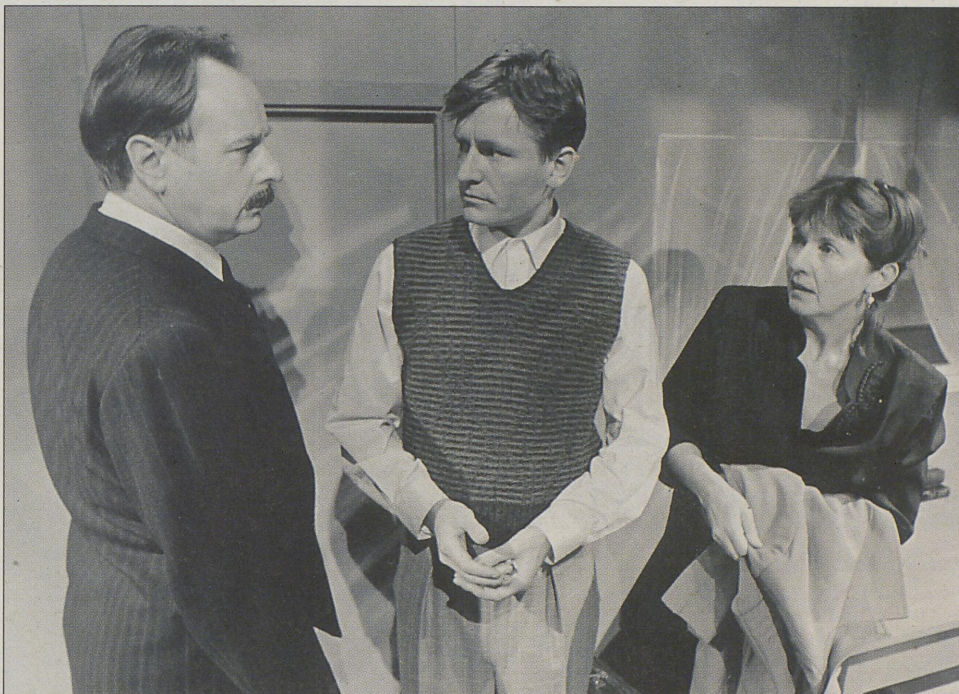
Gøril Haukebø, som i dette stykket spiller to roller: Gyda, Ask Burlefots mor, og Tora, har hørt til regionteatrets faste ensemble siden 1991. Hennes siste rolle var moren i Inez Dullemanns "Skriv meg i sanden". Ask Burlefots far, Trond, samt herr Zebedeussen og Fetteren, spilles av en av teatrets veteraner, Aril Martinsen. Sist vi så Aril Martinsen var som frisøren Otto i George Taboris "Jubileum". Også Bjørnar Teigen, som spiller Asks bror Balder, og Stein Grønli, som tar seg av de to rollene Rektor og Dalaker, var med i "Jubileum". Randolph Walderhaug, som vi finner i rollene Mann på toget og Jo, kom til Teatret Vårt i 1994. Med monologen "Ingen vei tilbake" kan Randolph Walderhaug også tilby oppsøkende teater denne sesongen.

Henrik Mestad

«Det var da jeg som 30-åring leste «Lasso rundt fru Luna» jeg tenkte at denne skulle jeg gjerne ha lest for jeg var 20, gitt!»

HENRIK MESTAD

Far, Ask og mor: Aril Martinsen, Henrik Mestad og Gøril Haukebø (Foto fra prøve)

Forfatteren

- I 10 år var Agnar Mykle landets mest berømte og mest utskjelte forfatter. I 30 år var han Norges best betalte hemmelighet, sier Cappelen-direktøren Anders Heger: -Mykles forholdsvis beskjedne bokproduksjon – tre novellesamlinger og fire romaner – utgjør noe av det viktigste som er skrevet på norsk i dette hundreåret.

Agnar Mykle er født i Trondheim i 1915. Faren het Ole Myklebust og var fra Harøya på Sunnmøre. Etter å ha sikret seg merkantil utdanning i Bergen, debuterte Agnar Mykle ned novellesamlingen "Taustigen" i 1948. I 1951 kom romanen "Tyven, tyven skal du hete", og året etter novellesamlingen "Jeg er like glad, sa gutten".

Sammen med konen Jane drev Agnar Mykle også duketeater. I 1954 kom "Lasso rundt fru Luna", som blir regnet som Mykles betydeligste roman. – Mitt kjernepunkt som forfatter er menneskets ensomhet, sa Agnar Mykle.

Ask Burlefots saga var tenkt som en utviklingsroman i tre bind. Det ble bare to. Pornografianklagene og rettsaken som fulgte etter romanen "Sangen om den røde rubin" i 1956, gikk hardt ut over Mykle som person og forfatter. Han levde stadig mer tilbaketrukket i Asker, og i løpet av det neste tiåret kom det tre bøker til: "Kors på halsen", "Rubicon" og "Largo". Siden ble det taust. Agnar Mykle døde i januar 1994.

Janne Kokkin

«Du skriver om meg, men jeg kan ikke skjønne hvor vi kan ha truffet hverandre. Hvordan kan du ha visst alt dette om nettopp meg?»

Unge menn som skrev brev til Mykle

Turid Gunnes

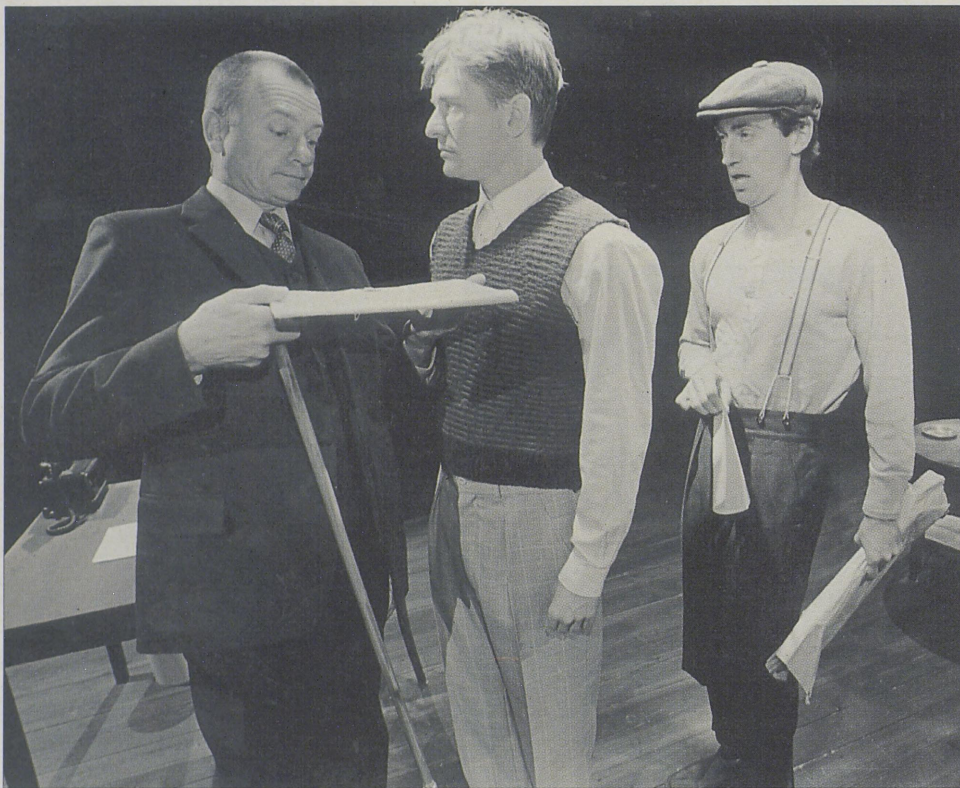

Dramatikeren og instruktøren

Han gjorde litt av et varp, teatersjef Morten Borgersen, da han i 1994 fikk «ja» fra Mykles arvinger til dramatiseringen av «Lasso rundt fru Luna». Et meget dristig prosjekt; Mykles romanfigurer har aldri tidligere blitt vist på scenen. To år og tre-fire forbedrede manuskriptvarianter senere, kan vi for første gang i historien møte Ask Burlefot og hans kvinner, bror og foreldre «lys levende» på Teatret Vårt. – Det var Asks ord om at alle mennesker på jorden er fanget i lengselen etter hendenes innside, som gjorde at jeg begynte arbeidet med dramatiseringen, sier Morten Borgersen.

Morten Borgersen har vært skuespiller i norsk teater siden 1970 og instruktør siden 1986.

1997 blir Morten Borgersen siste år ved Teatret Vårt, hvor han har vært skuespiller fra 1978-83, og teatersjef fra 1991. Men først skal altså høstens store teaterbegivenhet, Norgespremieren på «Lasso rundt fru Luna», vel i havn.

Dalaker, Ask og Jo: Stein Grønli, Henrik Mestad og Randolf Walderhaug (Foto fra prøve)

Komponisten

Et norsk musikkliv uten allsidige Egil Monn Iversen er vel ganske utenkelig. Monn Iversen var det selvfølgelig valg også når «Lasso rundt fru Luna»s viktige gjennomgangs-rapsodier skulle komponeres.

Scenografen

Åse Hegrenes, som også tidligere har gjestet Teatret Vårt, har laget flere vellykkede sceneløsninger i stort format – bl.a til oppsetningen av «Hellemysr-folket» på Den Nationale Scene.

REPERTOARET

SIGNE OG SILKEVEIEN

"Signe og Silkeveien", forteller-teater for barn av og med Turi Tarjem. Signe og Silkeveien spilles i oktober 1996 og vinteren 1997.

INGEN VEI TILBAKE

"Ingen vei tilbake" av Wallace Shawn. Med Randolf Walderhaug. Samproduksjon med Den Nationale Scene.

Oppsøkende forestilling som spilles etter bestilling for bedrifter, foreninger, skoler og for private.

Turnè i Møre og Romsdal: Forestillingen er mulig å kjøpe i hele 1997 etter avtale.

KOMMER

KVINNEN OG DEN SVARTE FUGLEN

10. januar 1997 blir det ny urpremiere ved Teatret Vårt med "Kvinnen og den svarte fuglen" av Vidar Sandem, bygget over Nini Roll Ankers liv og diktning.

Som Nini Roll Anker møter vi Turi Tarjem. Regi: Vivi Sunde. Scenografi og musikk: Arne Nøst.

ROSMERSHOLM

Fritt etter Henrik Ibsen, har premiere 7. mars 1997. Regi: Michel Kullmann. Dramaturg: Ulla Backlund. Scenografi: Christian Rätz.

I rollene: Marianne Nilsen, Vivi Sunde, Gøril Haukebø, Per Frisch, Randolf Walderhaug, Aril Martinsen og Audun Meling.

«Teatret Vårt»

AS REGIONTEATRET I MØRE OG ROMSDAL

Teaterhuset Forum
Julsundvegen 4, 6400 Molde
E-post: teatret.vart@moldenett.no

Telefon sentralbord
71 21 86 22

Telefax administrasjon
71 21 85 11

Billett og informasjonstelefon
71 25 15 00

9967

Nasjonalbiblioteket
Deputatbiblioteket

AGNAR
MYKLE

*LASSO
RUNDT
FRU LUNA*

G.B.